

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (negyedik tanács)

2004. július 8.*

A T-289/02. sz. ügyben,

a **Telepharmacy Solutions, Inc.** (székhelye: North Billerica, Massachusetts [Amerikai Egyesült Államok], képviselik: R. Davis barrister és M. Medyckyj solicitor)

felperesnek

a **Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)** (képviselet: S. Bonne, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen

az OHIM negyedik fellebbezési tanácsának (az R 108/2001-4. sz. ügyben) a TELEPHARMACY SOLUTIONS szómegjelölés közösségi védjegyként történő lajstromozásával kapcsolatban 2002. június 28-án hozott határozata ellen benyújtott keresete tárgyában,

* Az eljárás nyelve: angol.

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁGA
(negyedik tanács),

tagjai: H. Legal elnök, V. Tiili és M. Vilaras bírák,

hivatalvezető: B. Pastor hivatalvezető-helyettes,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2004. március 10-i tárgyalásra,

meghozta a következő

Ítéletet

A jogvita előzményei

- ¹ A felperes, korábbi nevén az Adds Inc. 1999. november 26-án a közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK módosított tanácsi rendelet (HL 1994. L 11., 1. o.; magyar nyelvű kiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.) alapján közösségi szövegdjegy bejelentése iránti kérelmet nyújtott be a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalhoz (védjegyek és formatervezési minták) (a továbbiakban: OHIM).
- ² A lajstromoztatni kívánt védjegy a TELEPHARMACY SOLUTIONS szövmegjelölés volt.

3 A bejelentést a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, felülvizsgált és módosított, 1957. június 15-i Nizzai Megállapodás szerinti 9., 10., 38. és 42. osztályba tartozó árukkal és szolgáltatásokkal kapcsolatban tették, az egyes osztályoknak megfelelő, következő leírással:

- a 9. osztályba tartozó „számítógépek, számítógép-perifériák, számítógép-szekrények, nyomtatók, címkézők, irodabútorok számítógépekhez és számítógépprogramok; adathordozók, ideértve minden olyan előbb felsorolt árut, amelyek valamely forgalmazási rendszer elemeit tartalmazzák, és/vagy [amelyeket] gyógyszerészeti, gyógyászati vagy gyógyszerári szolgáltatások céljaira rendeltek; számítástechnikai berendezéseket és programokat tartalmazó forgalmazási rendszerek”;

- a 10. áruosztályba tartozó „forgalmazási rendszerek; csomagolt gyógyászati és/vagy gyógyszerészeti áruk forgalmazási rendszerei; szekrényeket tartalmazó forgalmazási rendszerek; az előbb említett valamennyi áru alkotórészei és elemei”;

- a 38. áruosztályba tartozó „információk, forgalmazási utasítások és adatok továbbítása; információk, adatok és forgalmazói utasítások elektronikus úton és/vagy rádió útján [történő] továbbítása”;

- a 42. áruosztályba tartozó „betegek részére történő tanácsadói szolgáltatások; forgalmazói utasítások távoli forgalmazási rendszerekhez történő továbbítása; gyógyászati és gyógyszerári szolgáltatások”.

- 4 2000. november 21-i határozatával az elbíráló a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja alapján elutasította a védjegy-bejelentési kérelmet. Az elbíráló úgy ítélte meg, hogy az adott megjelölés a védjegy-bejelentési kérelem tárgyát képező áruk és szolgáltatások tekintetében közvetlenül leíró jellegű, mivel a „telepharmacy” (távgyógyszertár) kifejezést gyakran használják a gyógyszerek távolsági forgalmazása területén. Az elbíráló úgy ítélte meg, hogy a TELEPHARMACY SOLUTIONS védjegy egybeolvasva a fogyasztó számára csak azt jelezte, hogy a lajstromoztatni kívánt termékek és szolgáltatások nyújtásával a felperes a távgyógyszertári tevékenységet folytatni kívánó vállalkozásoknak és magánszemélyeknek kínált megoldásokat. Következésképpen a védjegy a lajstromoztatni kívánt termékek és szolgáltatások összessége tekintetében nem alkalmas a megkülönböztetésre.
- 5 A felperes az elbíráló határozatával szemben 2001. január 22-én fellebbezést nyújtott be az OHIM-nál a 40/94 rendelet 59. cikke alapján. A fellebbezés indokolását a 2001. március 21-i beadványában terjesztette elő.
- 6 Az OHIM negyedik fellebbezési tanácsa 2002. június 28-i határozatával (a továbbiakban: megtámadott határozat) elutasította a fellebbezést azzal az indokkal, hogy a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja kizárja a TELEPHARMACY SOLUTIONS szóvédjegy lajstromozását, mivel ez utóbbit a fogyasztók a lajstromoztatni kívánt termékek és szolgáltatások rendeltetése feltüntetéseként értelmezhetik, azaz mint amelyeknek rendeltetése a gyógyszerészeti termékek távolsági forgalmazása. A fellebbezési tanács szerint a lajstromoztatni kívánt védjegy a gyógyszerészeti termékek távolsági forgalmazását szolgáló berendezéseket és szolgáltatásokat írja le, hiszen ezen a területen a „telepharmacy” kifejezést általánosan használják.

Az eljárás és a felek kérelmei

- 7 A Bíróság Hivatalához 2002. szeptember 20-án benyújtott keresetlevelével a felperes a jelen keresetet terjesztette elő.

- 8 Keresetlevelében a felperes jelezte, hogy a jelen kereset csak a 9. osztályba tartozó, következő termékekre vonatkozik: „a csomagolt gyógyszerészeti termékek elektronikusan távirányított forgalmazási rendszere, amely magában foglalja azt a területet is, ahol a csomagolt gyógyszerészeti termékeket a forgalomba hozatal céljából tárolják; a forgalmazóhoz kapcsolódó számítógép és a számítógépet egy távoli számítógéppel összekapcsoló kommunikációs hálózat”.
- 9 A felperes keresetében azt kérte, hogy az Elsőfokú Bíróság:
- helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatnak a fenti 8. pontban említett termékekre vonatkozó részét;
 - kötelezze az OHIM-ot a költségek viselésére.
- 10 Az OHIM azt kérte, hogy az Elsőfokú Bíróság:
- utasítsa el a keresetet;
 - kötelezze a felperest a költségek viselésére.

Indokolás

- 11 A felperes keresetének alátámasztásaként három jogalapra hivatkozik. Az első lényegében a védelemhez való jog megsértése, a második a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése b) és c) pontjának megsértése, a harmadik a bizalomvédelem elvének megsértése.

A jogvita tárgya

- 12 Indokolt előzetesen megvizsgálni, hogy elfogadható-e a felperesnek a keresetlevélben foglalt azon kérelme, amely a védjegy-bejelentési kérelemben (lásd a fenti 8. pontot) szereplő árujegyzék korlátozását célozza.
- 13 Ebből a szempontból emlékeztetni kell arra, hogy a közösségi védjegy bejelentője a 40/94 rendelet 44. cikke, valamint a közösségi védjegyről szóló 40/94/EK tanácsi rendelet végrehajtásáról szóló, 1995. december 13-i 2868/95/EK bizottsági rendelet (HL L 303., 1. o.; magyar nyelvű kiadás 17. fejezet, 1. kötet, 189. o.) 13. szabálya értelmében bármikor korlátozhatja az OHIM-hoz intézett bejelentésben szereplő árujegyzéket. E rendelkezések alapján a közösségi védjegy-bejelentési kérelemben szereplő árujegyzéket csak meghatározott speciális feltételek esetén lehet korlátozni. A felperes keresetlevelében előterjesztett kérelme nem felel meg ezen feltételeknek, ezért azt nem lehet a hivatkozott rendelkezéseknek megfelelő módosítási kérelemnek tekinteni (lásd e tekintetben az Elsőfokú Bíróság T-194/01. sz., Unilever kontra OHIM (tojásdad tabletta) ügyben 2003. március 5-én hozott ítéletének [EBHT 2003., II-383. o.] 13. pontját).
- 14 Ez a kérelem ellenben értelmezhető akként, hogy a felperes a megtámadott határozatnak csak részleges hatályon kívül helyezését kéri (lásd ebből a szempontból a „tojásdad tabletta”-ügyben hozott ítélet hivatkozott 13. pontját és 14. pontját). Az ilyen kérelem nem ütközik az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata 135. cikkének 4. §-ában foglalt azon tilalomba, amely szerint az Elsőfokú Bíróság előtt nem lehet megváltoztatni a fellebbezési tanács előtti eljárás tárgyát (lásd e tekintetben a „tojásdad tabletta”-ügyben hozott ítélet hivatkozott 13. pontját és 15. pontját).
- 15 Jelen ügyben – miként azt az Elsőfokú Bíróság írásbeli kérdésére adott válaszában mind a felperes, mind az OHIM megerősíti – a megtámadott határozat részleges hatályon kívül helyezése iránti kérelemről van szó, amely nem minősül az eljárás tárgyának – az eljárási szabályzat 135. cikke 4. §-a értelmében vett – megváltoztatásának.

Az első, a védelemhez való jog megsértésére hivatkozó jogalapról

A felek érvei

- 16 A felperes felhívta a figyelmet arra, hogy az elbíráló 2000. november 21-i határozata kizárólag a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontján alapul, míg a megtámadott határozat ugyanezen rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontjára hivatkozik. A fellebbezési tanács új feltétlen kizáró okra hivatkozott, anélkül hogy a felperesnek lehetősége lett volna ez utóbbiról az álláspontját kifejteni, vagy ebből a szempontból új bizonyítékokat előterjeszteni. Ezzel az eljárásával a fellebbezési tanács megsértette a 40/94 rendelet 73. cikkét.
- 17 Az OHIM ezen jogalap elutasítását kérte, tekintettel arra, hogy az adott ügyben megegyeznek azok az okok, amelyek a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja alapján, valamint ugyanezen rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja alapján indokolták a lajstromozás elutasítását. Kizárólag a lajstromozás elutasításának jogi alapja változott. A fellebbezési tanácsok jogosultak ekként eljárni, a 40/94 rendelet 62. cikkének megfelelően, amely szerint a fellebbezési tanács eljárhat annak a szervezeti egységnek a hatáskörében, amelyik a határozatot hozta.
- 18 Az OHIM úgy véli: nem sértette meg a 40/94 rendelet 73. cikkét, mivel folyamatosan emlékeztetett arra, hogy a bejelentett védjegy lajstromozása elutasításának indoka az volt, hogy az adott megjelölés a bejelentett áruk és szolgáltatások tekintetében leíró jellegű volt, nevezetesen a bejelentett áruk és szolgáltatások a gyógyszerészeti termékek gyártása és távolsági forgalmazása terén kínáltak megoldásokat. Az elbíráló által 2000. május 16-án elküldött, a közösségi védjegybejelentés feltétlen kizáró okait tartalmazó értesítésben már szerepelt, hogy a védjegy a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében nem fogadható el, mivel a védjegybejelentésben szereplő valamennyi áru és szolgáltatás tekintetében leíró jellegű. Ebből következően a bejelentőnek kétszer is lett volna alkalma észrevételt tenni a védjegy leíró jellegét megállapító indokolással kapcsolatban: egyszer az elbíráló előtt, egyszer pedig a fellebbezési tanács előtt.

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

- 19 Megjegyzendő, hogy a jelen esetben nincs vita a tekintetben, hogy az elbíráló a TELEPHARMACY SOLUTIONS védjegy bejelentését azért utasította el, mert az a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése b) pontjának értelmében nem alkalmas a megkülönböztetésre a védjegy-bejelentési kérelemben foglalt áruk és szolgáltatások tekintetében. A fellebbezési tanács a maga részéről úgy érvelt, hogy a szóban forgó szövmegjelölés a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése c) pontjában szereplő feltétlen kizáró ok miatt kifogásolható.
- 20 E tekintetben először is emlékeztetni kell arra, hogy a védelemhez való jog alapelvét a 40/94 rendelet 73. cikke tartalmazza, amely szerint az OHIM határozatai csak olyan érveken és bizonyítékokon alapulhatnak, amelyekkel kapcsolatban az érintett feleknek módjukban állt nyilatkozatot tenni (az Elsőfokú Bíróság T-122/99. sz., Procter & Gamble kontra OHIM (egy szappan formája) ügyben 2000. február 16-án hozott ítéletének [EBHT 2000., II-265. o.] 40. pontja; a T-34/00. sz., Eurocool Logistik kontra OHIM (EUROCOOL) ügyben 2002. február 27-én hozott ítéletének [EBHT 2002., II-683. o.] 20. pontja, valamint a T-79/00. sz., Rewe-Zentral kontra OHIM (LITE) ügyben 2002. február 27-én hozott ítéletének [EBHT 2002., II-705. o.] 13. pontja).
- 21 Ezenkívül a védelemhez való jog a közösségi jog olyan általános elve, amelynél fogva a hatósági határozatok azon címzettjeinek, akik érdekeit a határozat érzékelhetően érinti, lehetőséget kell adni arra, hogy megfelelően kifejtthessék álláspontjukat (az „Egy szappan formája”-ügyben hozott ítélet [hivatkozás a fenti 20. pontban] 42. pontja; az EUROCOOL-ügyben hozott ítélet [hivatkozás a fenti 20. pontban] 21. pontja és a LITE-ügyben hozott ítélet [hivatkozás a fenti 20. pontban] 14. pontja).
- 22 E tekintetben az Elsőfokú Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint az, hogy a fellebbezési tanács nem ad lehetőséget a védjegy bejelentőjének arra, hogy nyilatkozatot tegyen a védjegybejelentés tekintetében általa megállapított feltétlen kizáró okok alkalmazásával kapcsolatban, a védelmi jogok megsértésének minősül (az „Egy szappan formája”-ügyben hozott ítélet [hivatkozás a fenti 20. pontban] 47. pontja; az EUROCOOL-ügyben hozott ítélet [hivatkozás a fenti 20. pontban] 22. pontja és a LITE-ügyben hozott ítélet [hivatkozás a fenti 20. pontban] 15. pontja).

- 23 Ugyancsak emlékeztetni kell arra, hogy annak ellenére, hogy a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdéséből egyértelmű, hogy az e rendelkezésben szereplő lajstromozást kizáró okok mindegyike független a többitől, és külön vizsgálatot igényel (lásd analógiaként a védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1988. december 21-i 89/104/EGK első tanácsi irányelv [HL 1989. L 40., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 92. o.] 3. cikke (1) bekezdésének azonos rendelkezéseivel kapcsolatban a Bíróságnak a C-53/01 – C-55/01. sz., Linde és társai egyesített ügyben 2003. április 8-án hozott ítéletének [EBHT 2003., I-3161. o.] 67. pontját), egyértelmű átfedés van az említett rendelkezés b), c) és d) pontjaiban foglalt kizáró okok között (lásd analógiaként a 89/104 irányelv 3. cikke (1) bekezdésének azonos rendelkezéseivel kapcsolatban a Bíróság C-265/00. sz., Campina Melkunie-ügyben 2004. február 12-én hozott ítéletének [EBHT 2004., I-1699. o.] 18. pontját).
- 24 Különösen az a szómegjelölés, amelyik a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése c) pontja értelmében áruk vagy szolgáltatások jellemzőit írja le, ezen áruk és szolgáltatások vonatkozásában ebből adódóan szükségszerűen nem alkalmas a megkülönböztetésre, ugyanezen rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében (lásd analógiaként a 89/104 irányelv 3. cikke (1) bekezdésének azonos rendelkezéseivel kapcsolatban a Campina Melkunie-ügyben hozott ítélet [hivatkozás a fenti 23. pontban] 19. pontját és a C-363/99. sz., Koninklijke KPN Nederland. ügyben 2004. február 12-én hozott ítélet [EBHT 2004., I-1619. o.] 86. pontját).
- 25 Jelen ügyben a fellebbezési tanácsnak a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése c) pontjának alkalmazására való hivatkozása, valamint az elbíráló határozatának indokolása hasonló. Az angol „tele” (táv-), „pharmacy” (gyógyszertár) és „solutions” (megoldások) kifejezések szótári jelentésére hivatkozva az elbíráló rámutatott arra, hogy a bejelentett védjegy nem lajstromozható a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében, mivel nem alkalmas a megkülönböztetésre, minthogy olyan árukat és szolgáltatásokat ír le, amelyek a gyógyszerészeti termékek gyártása és távolsági forgalmazása terén kínálnak megoldásokat.

- 26 A fellebbezési tanács a megtámadott határozat 8. és 9. pontjában megerősítette ezt az értékelést, és a következőket állapította meg:

„[...] a védjegy olyan kifejezésből áll, amely a fogyasztók számára a bejelentett áruk, illetve szolgáltatások rendeltetésének jelöléseként szolgálhat. Ezért a védjegyet a [40/94 rendelet] 7. cikk (1) bekezdésének c) pontja értelmében el kell utasítani. Az elbíráló határozata megerősítette a védjegynek a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja alapján történt elutasítását, mivel a védjegy nem alkalmas a megkülönböztetésre, minthogy az árukat és a szolgáltatásokat írja le. Ebből következően a fellebbezési tanács vélelmezi, hogy az elbíráló a bejelentést a védjegy leíró jellege miatt utasította el, és az elutasítást nem az egyéb megkülönböztető-képességgel kapcsolatos tényezőkre alapította, hanem a leíró jelleggel kapcsolatosra. A fellebbezési tanács szintén azon a véleményen van, hogy a védjegyet kizárólag a [40/94 rendelet] 7. cikk[e] (1) bekezdésének c) pontja értelmében kell elutasítani.”

- 27 E határozatokból nyilvánvaló, hogy a jelen ügy körülményei eltérnek azon esetek körülményeitől, amelyekre a fenti 20. pontban említett ítélkezési gyakorlat vonatkozik. Azokban az esetekben ugyanis a fellebbezési tanács hivatalból alkalmazott új feltétlen kizáró okokat anélkül, hogy lehetőséget adott volna a bejelentőknek arra, hogy a feltétlen kizáró okok alkalmazásával, valamint az azok alátámasztására szolgáló indokolással kapcsolatban nyilatkozatot tegyenek (az „Egy szappan formája”-ügyben hozott ítélet [hivatkozás a fenti 20. pontban] 43–46. pontja; az EUROCOOL-ügyben hozott ítélet [hivatkozás a fenti 20. pontban] 23. és 24. pontja és a LITE-ügyben hozott ítélet [hivatkozás a fenti 20. pontban] 16–19. pontja).

- 28 Jelen esetben viszont a fellebbezési tanács helyesen állapította meg azt, hogy bár az elbíráló határozata kifejezetten csak a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontjára utalt, a határozat indokolásából egyértelmű, hogy az a rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontján alapult. Ezért a fellebbezési tanács – mivel saját határozata meghozatalánál szintén a 7. cikk (1) bekezdésének c) pontját vette alapul – nem alkalmazott hivatalból olyan új feltétlen kizáró okot, amellyel kapcsolatban a felperesnek lehetőséget kellett volna adnia a nyilatkozattételre.

- 29 Ezenfelül mivel az elbíráló a lajstromozás elutasítását a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja alapján kizárólag a bejelentett védjegy leíró jellegével kapcsolatos okokkal indokolta, a felperesnek lehetősége volt nyilatkozni arról az indokolásról, amely a fellebbezési tanácsot a lajstromozás elutasításának megerősítésére vezette. A fellebbezési tanács előtti fellebbezésének jogalapjait kifejtő 2001. március 21-i beadványában a felperes többek között a szóban forgó védjegy vélelmezett leíró jellegének kérdését is taglalta.
- 30 Ebből következően az első joglapot el kell utasítani.

A második, a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése b) és c) pontjának megsértésére alapított jogalapról

A felek érvei

- 31 A Bíróságnak a C-383/99. P. sz., Procter & Gamble kontra OHIM ügyben 2001. szeptember 20-án hozott ítéletére (EBHT 2001., I-6251. o.) hivatkozva a felperes először is azt állítja, hogy a bejelentett védjegy nem utasítható el a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja alapján, mivel a védjegy nem kizárólag az adott áruk és szolgáltatások rendeltetését leíró megjelölésekből és jelekből áll. A felperes elismeri, hogy a „pharmacy” kifejezés a kereskedelemben a termékek rendeltetésének leírására szolgálhat. Többek között elismeri, hogy a „tele” összetevő olyan előtagként használható, amelynek jelentése: „táv-”. Mindazonáltal véleménye szerint e kijelentések egyikéből sem következik, hogy e kifejezések összetétele a mindennapi szóhasználatban bevett kifejezés. Az a tény, hogy a „telepharmacy” kifejezés szerepel valamely szótárban, még nem szolgál megfelelő bizonyítékként.

- 32 Ezenfelül a felperes szerint az OHIM elmulasztotta a védjegy egészében történő vizsgálatát, azaz a „solutions” kifejezés hozzáadását, amely nem minősíthető úgy, mint – a szolgáltatásoktól különböző termékek megjelölésére szolgáló – mindennapi szóhasználatban bevett kifejezés.
- 33 A felperes szerint a bejelentett védjegy elliptikus (szókihagyásos) megjelölés, amelynek nyelvtani szerkezete szokatlan, és amely olyan szószerkezetet alkot, amelynek a jelentése nem azonnal érzékelhető. Ezenfelül a felperes felhívja a figyelmet arra, hogy az a pusztán tény, hogy a védjegy meghatározott árukra vagy szolgáltatásokra utal, nem egyenlő azzal, hogy az áruk vagy szolgáltatások tekintetében leíró jellegű.
- 34 A felperes hozzáteszi, hogy bár az OHIM szerint a bejelentett védjegy a „távgyógyászati” tevékenységet folytatni kívánó vállalkozások és magánszemélyeknek felkínált megoldások tekintetében – azaz a gyógyszerészeti termékek telekommunikációs eszközök segítségével történő forgalmazása tekintetében, ahogyan az a jelen keresetben meghatározott módon szerepel – tisztán leíró jellegű, a védjegybejelentésben szereplő áruk tekintetében leíró jellegű.
- 35 A felperes másodsorban úgy véli, hogy a fellebbezési tanács, amely kötve volt az elbíráló elé terjesztett bizonyítékokhoz, egyáltalán nem rendelkezett bizonyítékkal, illetve nem rendelkezett megfelelő bizonyítékkal azon megállapításának alátámasztására, hogy a védjegybejelentést a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja értelmében el kell utasítani. A felperes hangsúlyozza, hogy az elbíráló általi elutasítás egy, az Európai Közösségen kívül található oktatási intézmény honlapján említett konferenciára való hivatkozáson alapult. Más szóval: a felperesnek nem áll módjában az említett hivatkozás meglétét ellenőrizni.
- 36 Harmadsorban a felperes hangsúlyozza, hogy a bejelentett védjegy lajstromozása a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja alapján sem tagadható meg, mivel a védjegy nem leíró jellegű, és az OHIM nem terjesztett elő egyéb elemeket annak alátámasztására, hogy a védjegy megkülönböztetésre alkalmatlan.

- 37 Az OHIM szerint a bejelentett védjegy egészében olyan gyógyszerára utal, amelyet az internet révén lehet felkeresni. A célközönség szempontjából – amely az orvosi körök tagjaiból álló szakmai közönség – a védjegy leíró jellegű. Az OHIM szerint e közönség egyaránt lehet angolul beszélő, illetve ismerheti az orvostudomány nyelvét, azaz az angol nyelvet.
- 38 Ami a felperes azon állítását illeti, miszerint a fellebbezési tanács nem rendelkezett semmiféle bizonyítékkal azon megállapításának alátámasztására, hogy a védjegybejelentést a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja értelmében el kell utasítani, az OHIM megjegyzi, hogy határozatának meghozatalakor a fellebbezési tanács – az ítélkezési gyakorlatnak megfelelően – egyedül a leíró jelleg kritériumát alkalmazta.
- 39 Ami a bejelentett védjegy megkülönböztetőképességének hiányát illeti, az OHIM fenntartja, hogy még ha a megtámadott határozat a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése c) pontján alapul is, a védjegy akkor is teljes mértékben alkalmatlan a megkülönböztetésre. E tekintetben megjegyzi, hogy a „telepharmacy and solutions” kifejezésekre az interneten végzett keresés 245 olyan internetes honlapot dob ki találati listaként, ahol a bejelentett védjegyet mint általános kifejezést használják.

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

- 40 A 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja értelmében a megjelölés nem részesülhet védjegyoltalomban, „ha kizárólag olyan jelekből vagy adatokból áll,

amelyeket a forgalomban az áru vagy a szolgáltatás fajtája, minősége, mennyisége, rendeltetése, értéke, földrajzi származása, előállítási vagy teljesítési ideje, illetve egyéb jellemzője feltüntetésére használhatnak”. Továbbá, a 40/94 rendelet 7. cikkének (2) bekezdése kimondja, hogy „az (1) bekezdést akkor is alkalmazni kell, ha a kizáró ok csak a Közösség egy részében áll fenn”.

41 Indokolt a 40/94 rendelet 7. cikkében felsorolt különböző kizáró okokat az azokat egyenként alátámasztó általános érdekek alapján értelmezni (lásd analógiaként a 89/104 irányelv 3. cikkének rendelkezéseivel kapcsolatban a Bíróság C-299/99. sz., Philips-ügyben 2002. június 18-án hozott ítéletének [EBHT 2002., I-5475. o.] 77. pontját; a Linde-ügyben hozott ítélet [hivatkozás a fenti 23. pontban] 71. pontját; a C-104/01. sz. Libertel-ügyben 2003. május 6-án hozott ítélet [EBHT 2003., I-3793. o.] 51. pontját; valamint a Campina Melkunie-ügyben hozott ítélet [hivatkozás a fenti 23. pontban] 34. pontját).

42 A 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja, azáltal, hogy megtiltja az ott szereplő megjelölések és jelzések közösségi védjegyként történő lajstromozását, azt az általános célt szolgálja, hogy a védjegybejelentésben foglalt áruk vagy szolgáltatások jellemzőit leíró megjelölések vagy jelzések mindenki által szabadon használhatók legyenek. E rendelkezés alapján nem lehet az ott meghatározott jeleket vagy adatokat egyetlen vállalkozás számára fenntartani csak azért, mert azokat védjegyként lajstromozták (lásd a Bíróság C-191/01. P. sz., OHIM kontra Wrigley ügyben 2003. október 23-án hozott ítéletének [EBHT 2003., I-12447. o.] 31. pontját, valamint a hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

43 Ahhoz, hogy az OHIM valamely védjegy lajstromozását a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése c) pontja alapján megtagadja, nem szükséges, hogy az azon védjegyet alkotó megjelöléseket és jelzéseket, amelyekre az említett rendelkezés utal, a

védjegybejelentés időpontjában ténylegesen a bejelentett áruk vagy szolgáltatások vagy azok jellemzői tekintetében leíró jelleggel használják. Elegendő – mint azt maga a rendelkezés szövege is írja —, hogy e megjelölések és jelzések használhatók legyenek ilyen célra. Ezért az említett rendelkezés alkalmazásában valamely szómegjelölés lajstromozása akkor is elutasítható, ha legalább egy lehetséges jelentése leírja az érintett áruk vagy szolgáltatások valamely jellemzőjét (az OHIM kontra Wrigley ügyben hozott ítélet [hivatkozás a fenti 42. pontban] 32. pontja).

- 44 Következésképpen – a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése c) pontjának alkalmazása céljából – indokolt megvizsgálni azt, hogy a szóban forgó megjelölés legalább egy lehetséges jelentése leírja-e az érintett áruk vagy szolgáltatások valamely jellemzőjét.
- 45 Valamely megjelölés lehetséges jelentéseinek megvizsgálásához indokolt azt értékelni, hogy az érintett közönség szempontjából az általános használatban e megjelölés akár közvetlenül, akár valamely alapvető jellemzőjének megemlíttése révén, szolgálhat-e a bejelentett áru vagy szolgáltatás leírására (lásd e tekintetben a Procter & Gamble kontra OHIM ügyben hozott ítélet [hivatkozás a fenti 31. pontban] 39. pontját). Ennek megfelelően valamely védjegy leíró jellege egyrészt kizárólag az érintett áruk és szolgáltatások, másrészt az érintett vásárlóközönség által alkotott kép vonatkozásában ítéltető meg (az EUROCOOL-ügyben hozott ítélet [hivatkozás a fenti 20. pontban] 38. pontja).
- 46 Bevezetésképpen emlékeztetni kell arra, hogy a jelen kereset csupán a védjegybejelentésben foglalt következő árukra terjed ki: a 9. osztályba tartozó „csomagolt gyógyszerészeti termékek elektronikusan távirányított forgalmazási rendszere, amely magában foglalja azt a területet is, ahol a csomagolt gyógyszerészeti termékeket a forgalomba hozatal céljából tárolják; a forgalmazóhoz kapcsolódó számítógép és a számítógépet egy távoli számítógéppel összekapcsoló kommunikációs hálózat”.

- 47 Következésképpen megállapítandó, hogy a célközönség – ahogyan azt az OHIM kifejtette, és azt a felperes nem vitatta – az orvosi körök tagjaiból álló, angolul beszélő szakmai közönség.
- 48 Ami a TELEPHARMACY SOLUTIONS szómegjelölés angol nyelvű jelentését illeti, megállapítandó – ahogyan azt többek között a felperes is elismeri –, hogy a „pharmacy” alkotóelem a kereskedelemben a védjegybejelentésben foglalt termékek rendeltetésének leírására szolgálhat, míg a „tele” összetevő olyan előtagként használható, amelynek jelentése: „táv-”. Következésképpen megállapítandó, hogy a „telepharmacy” kifejezés gyógyszerészeti termékek távforgalmazására utal.
- 49 E tekintetben nincs jelentősége annak, hogy a „telepharmacy” kifejezés neologizmus-e, vagy sem. Ahogyan azt a Bíróság korábban megállapította: egy szóból vagy több – a lajstromoztatni kívánt áruk vagy szolgáltatások jellemzői tekintetében leíró jellegű – elemből képzett neologizmusból álló védjegy önmagában leíró jellegű, kivéve ha a szó vagy a neologizmus és az azt alkotó elemek egyszerű összessége között érzékelhető eltérés áll fenn, ami azt feltételezi, hogy az összetétel szokatlan jellege miatt az említett áruk és szolgáltatások tekintetében a neologizmus elég távoli képzetet kelt az alkotóelemek által hordozott jelentések egyszerű összetétele által keltett képzettől, aminek eredményeként a kifejezés több mint pusztán az alkotóelemeinek összessége (analógiaként a 89/104 irányelv 3. cikke (1) bekezdésének c) pontjával kapcsolatban lásd a Bíróság Campina Melkunie-ügyben hozott ítéletének [hivatkozás a fenti 23. pontban] 43. pontját).
- 50 Jelen esetben a „tele” és a „pharmacy” szóelemek egyszerű összetétele – amely szóelemek mindegyike leíró jellegű a védjegybejelentésben szereplő áruk jellemzői tekintetében – maga is leíró jellegű az említett jellemzők tekintetében. Ezen elemek mindenféle különösebb változtatás nélküli egymás mellé helyezésével ugyanis csak olyan védjegyet kaphatunk – különösen mondattani vagy jelentéstani szempontból –, amely kizárólag olyan megjelölésekből vagy jelzésekből áll, amelyek a forgalomban az említett termékek jellemzőinek leírására szolgálhatnak.

- 51 Ami a „solutions” kifejezést illeti, ez főként olyan tevékenységekre utal, amelyek valamely elméleti vagy gyakorlati probléma megoldását szolgálják. Így tehát az egymás mellett olvasott „telepharmacy” és „solutions” kifejezések a védjegybejelentésben szereplő áruk rendeltetését leíró jellegű, illetve emiatt azok alapvető jellemzőit leíró jellegű kifejezésnek minősülnek.
- 52 Ebből következően, ahogyan azt az OHIM is megállapította, meg kell állapítani, hogy a TELEPHARMACY SOLUTIONS szómegjelölés egészében vizsgálva csak azt jelzi a célközönség számára, amely az orvosi körök tagjait képező, angolul beszélő személyekből áll, hogy a felperes a védjegybejelentésben szereplő termékek szolgáltatásával olyan berendezést kínál, amely gyógyszerészeti termékek távforgalmazására szolgál.
- 53 Ebből következően a TELEPHARMACY SOLUTIONS szómegjelölés a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja értelmében szolgálhat a védjegybejelentésben szereplő áruk alapvető jellemzőinek leírására.
- 54 Ami a felperes azon állítását illeti, miszerint a fellebbezési tanács nem rendelkezett semmiféle bizonyítékkal azon megállapításának alátámasztására, hogy a védjegybejelentést a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja értelmében el kell utasítani, elegendő megjegyezni, hogy valamely megjelölés közösségi védjegyként történő lajstromozható jellegét kizárólag a vonatkozó közösségi jogszabályok alapján lehet vizsgálni, ahogyan azokat a közösségi bíróságok értelmezik. Ebből adódóan, ahogyan azt az OHIM helyesen megjegyezte, határozatának meghozatalánál elegendő, ha a fellebbezési tanács a leíró jelleg kritériumát az ítélkezési gyakorlatnak megfelelően értelmezve alkalmazza, anélkül hogy indokolását bizonyítékokkal támasztaná alá.

- 55 Végezetül, ami a felperesnek a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontjára vonatkozó érvelését illeti, emlékeztetni kell arra, hogy a 40/94 rendelet 7. cikkének (1) bekezdése szerint ahhoz, hogy valamely megjelölés közösségi védjegyként ne kerüljön lajstromozásra, elegendő, hogy a felsorolt feltétlen kizáró okok valamelyike fennálljon (a Bíróság C-104/00. P. sz., DKV kontra OHIM ügyben 2002. szeptember 19-én hozott ítéletének [EBHT 2002., I-7561. o.] 29. pontja és az Elsőfokú Bíróság T-19/99. sz., DKV kontra OHIM (COMPANYLINE) ügyben 2000. január 12-én hozott ítéletének [EBHT 2000., II-1. o.] 30. pontja). Ezért a felperesnek a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértésére vonatkozó érveit nem kell vizsgálni.
- 56 Az előzőekben kifejtettekre tekintettel a második jogalapot el kell utasítani.

A harmadik, a bizalomvédelem elvének megsértésére alapított jogalapról

A felek érvei

- 57 A felperes megjegyzi, hogy a jelenleg függőben lévő, a TELEPHARMACY szövmegjelölés védjegybejelentése iránti kérelmét egyrészt ugyanazon a napon nyújtotta be, mint a TELEPHARMACY SOLUTIONS megjelölés védjegybejelentése iránti kérelmét, másrészt az a jelen kereset során végrehajtott korlátozást követően ugyanazzal az árujegyzékkel rendelkezik. A felperes hangsúlyozza, hogy a TELEPHARMACY védjegybejelentésében szereplő árujegyzék módosítását követően az elbíráló visszavonta a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) és c) pontjára alapított kifogásait. A TELEPHARMACY megjelölés iránti védjegybejelentési kérelem továbbá a *Közösségi Védjegyértésítőben* 2001. augusztus 27-én

már meghirdetésre került. A felperes szerint a TELEPHARMACY SOLUTIONS megjelölést a TELEPHARMACY megjelölésnél inkább magasabb fokú megkülönböztetőképességgel rendelkezőnek lenne indokolt minősíteni, semmint alacsonyabb fokú megkülönböztetőképességűnek. Logikátlan és a bizalomvédelem elvével ellentétes lenne az első megjelölés lajstromozását elutasítani, az utóbbiét pedig megengedni.

- 58 Az OHIM kiemeli, hogy a TELEPHARMACY szómegjelölés még nincs lajstromozva, mivel ügyében felszólalási eljárás van folyamatban. Ezenkívül addig, amíg egy védjegy nem kerül lajstromozásra, a feltétlen kizáró okok fennállása tekintetében az OHIM-nak lehetősége van hivatalból újra megvizsgálnia a védjegyet annak érdekében, hogy kiigazítsa a hibákat. Mindenesetre a fél nem hivatkozhat olyan határozatra, amely jogilag téves.

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

- 59 E joggal kapcsolatban elegendő azt megállapítani, hogy – figyelemmel az előzőekre, valamint az OHIM által a tárgyaláson elismertekre – az elbíráló azon határozata, amely nem emelt kifogást a TELEPHARMACY szómegjelölés lajstromozása ellen, téves. Így tehát, ha az OHIM jogi hibát vétett, amikor egy adott ügyre vonatkozó határozatában elismerte a megjelölés közösségi védjegyként történő lajstromozható jellegét, e határozatra nem lehet eredményesen hivatkozni a valamely hasonló esetben hozott, ezzel ellentétes későbbi határozat hatályon kívül helyezése iránti kérelem alátámasztásaként. A Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint ugyanis az egyenlő bánásmód elvét össze kell békíteni a jogszerűség elvével, amely szerint senki sem hivatkozhat igényének alátámasztásaként a más javára elkövetett jogellenes cselekményekre (lásd e tekintetben a Bíróság 188/83. sz., Witte kontra Parlament ügyben 1984. október 9-én hozott ítéletének [EBHT 1984., 3465. o.] 15. pontját és a 134/84. sz., Williams kontra Számvevőszék ügyben 1985. július 4-én hozott ítéletének [EBHT 1985., 2225. o.] 14. pontját).

- 60 Mindenesetre megjegyzendő, hogy a védjegybejelentés meghirdetése még nem garantálja azt, hogy a védjegy lajstromozásra kerül. A 40/94 rendelet 40. cikke (2) bekezdéséből egyértelmű, hogy a meghirdetést követően a rendelet 37. és 38. cikke alapján még el lehet utasítani a védjegybejelentést. E tekintetben megjegyzendő, hogy a rendelet 38. cikke a feltétlen kizáró okokkal kapcsolatos vizsgálatról rendelkezik. Továbbá a védjegybejelentés többek között a 40/94 rendelet 41. cikkének megfelelően – amely a következőképpen rendelkezik: „a közösségi védjegybejelentés meghirdetését követően bármely természetes vagy jogi személy vagy a gyártókat, előállítókat, szolgáltatókat nyújtókat, forgalmazókat vagy fogyasztókat képviselő bármely csoport vagy szervezet írásbeli észrevételt nyújthat be a Hivatalhoz [OHIM-hoz] arra vonatkozóan, hogy a megjelölés nem felel meg a 7. cikkben meghatározott valamely oltalomképességi feltételnek” – harmadik személyek észrevételét követően is elutasítható, illetve a rendelet 42. cikke szerinti felszólalást követően is.
- 61 E körülményekre tekintettel a bizalomvédelem elvének megsértésére hivatkozó jogalap nem megalapozott.
- 62 Következésképpen a harmadik jogalapot szintén el kell utasítani, és ebből adódón a kereset egészét is.

A költségekről

- 63 Az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata 87. cikkének 2. §-a alapján az Elsőfokú Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel a felperes pervesztes lett, az OHIM kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG (negyedik tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) A keresetet elutasítja.**

- 2) A felperest kötelezi a költségek viselésére.**

Legal

Tiili

Vilaras

Kihirdetve Luxembourgban, a 2004. július 8-i nyilvános ülésen.

H. Jung

hivatalvezető

H. Legal

elnök